## Zadanie 5

Zastosowanie metody ciasnego wiązania do wyznaczenia struktury pasmowej grafenu.

W metodzie ciasnego wiązania (TB) przyjmuje się, że elektrony są silnie związane z macierzystymi atomami, a ich stany są tylko zaburzone przez obecność sieci = sąsiednich atomów.

Biorąc pod uwagę oddziaływanie elektronów na poszczególnych atomach (tzw. *hopping*) z najbliższymi sąsiadami (co najwyżej z trzecimi) można uzyskać poprawną strukturę pasmową. Metoda ta zostanie użyta do wyznaczenia struktury pasmowej grafenu.

Układ jest periodyczny, czyli jest prawdziwe tw. Blocha mówiące, że stan własny elektronu w układzie periodycznym (krysztale) można przedstawić jako iloczyn czynnika blochowskiego i funkcji mającej periodyczność kryształu.

Metoda ciasnego wiązania polega na rozwinięciu funkcji własnej elektronu w krysztale w szereg funkcji atomowych, zlokalizowanych na poszczególnym atomie (wektor R określa położenie atomu); pojedyncza funkcja bazowa ma postać:

$$\phi_{p,\vec{k}}(\vec{r}) = \frac{1}{\sqrt{N}} \sum_{\vec{R}} e^{i\vec{k}\vec{R}} u_p(\vec{r} - \vec{R})$$

Stan Blocha ma wiec postać

$$\phi_{\vec{k}}(\vec{r}) = \sum_{p} C_{p}(\vec{k}) \phi_{p,\vec{k}}(\vec{r})$$

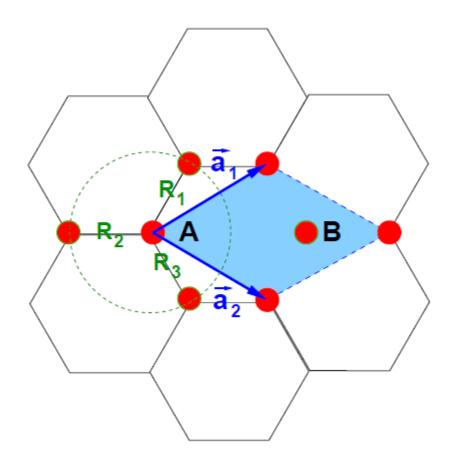
Współczynniki C<sub>p</sub>(k) mogą być otrzymane z rozwiązania uogólnionego problemu własnego:

$$HC(k) = ESC(k)$$

$$H_{pq} = \langle \phi_{p,\mathbf{k}} | H | \phi_{q,\mathbf{k}} \rangle$$
$$S_{pq} = \langle \phi_{p,\mathbf{k}} | \phi_{q,\mathbf{k}} \rangle$$

Jest to więc typowy problem stacjonarny z hamiltonianem jednocząstkowym, należy tylko pamiętać o czynniku eksponencjalnym.

Geometria grafenu jest znana, komórkę prymitywną tworzą dwa atomy węgla (A i B), jak pokazuje poniższy rysunek:



Wektory a<sub>1</sub> i a<sub>2</sub> wyznaczają komórkę. W najprostszym przybliżeniu wystarczy ograniczyć się do bazy składającej się ze stanów |p<sub>z</sub>> atomów węgla oraz do oddziaływania jedynie z najbliższymi sąsiadami. W takim przypadku należy rozwiązać zagadnienie własne postaci

$$\begin{pmatrix} H_{AA}(\vec{k}) & H_{AB}(\vec{k}) \\ H_{BA}(\vec{k}) & H_{BB}(\vec{k}) \end{pmatrix} \begin{pmatrix} \Psi_A(\vec{k}) \\ \Psi_B(\vec{k}) \end{pmatrix} = E(\vec{k}) \begin{pmatrix} S_{AA}(\vec{k}) & S_{AB}(\vec{k}) \\ S_{BA}(\vec{k}) & S_{BB}(\vec{k}) \end{pmatrix} \begin{pmatrix} \Psi_A(\vec{k}) \\ \Psi_B(\vec{k}) \end{pmatrix}$$

Zagadnienie to jest wymiaru 2x2 (dwa atomy w komórce x jedna funkcja bazy), poszczególne elementy macierzy to pewne całki hamiltonianu z funkcjami bazowymi. W met. TB nie liczy się ich jednak, ale zastępuje pewnymi parametrami. Końcowa postać elementów macierzy to:

$$H_{AB} = \gamma_0 (e^{i\vec{k}\cdot\vec{R}_1} + e^{i\vec{k}\cdot\vec{R}_2} + e^{i\vec{k}\cdot\vec{R}_3})$$

$$S_{AB} = s_0 (e^{i\vec{k}\cdot\vec{R}_1} + e^{i\vec{k}\cdot\vec{R}_2} + e^{i\vec{k}\cdot\vec{R}_3})$$

$$H_{AA} = \varepsilon_{2p}$$

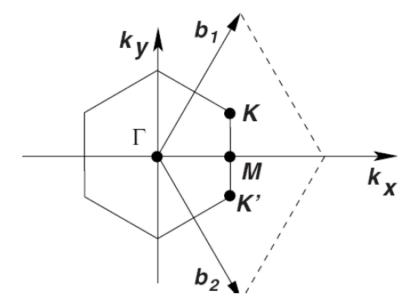
$$S_{AA} = 1$$

$$H_{AB}^* = \gamma_0 (e^{-i\vec{k}\cdot\vec{R}_1} + e^{-i\vec{k}\cdot\vec{R}_2} + e^{-i\vec{k}\cdot\vec{R}_3})$$

$$S_{AB}^* = s_0 (e^{-i\vec{k}\cdot\vec{R}_1} + e^{-i\vec{k}\cdot\vec{R}_2} + e^{-i\vec{k}\cdot\vec{R}_3})$$

gdzie  $\epsilon_{2p}$ ,  $\gamma_0$  i  $s_0$  są pewnymi parametrami a  $R_1$ ,  $R_2$ ,  $R_3$  są położeniami najbliższych sąsiadów, liczone względem jednego z atomów ( $R_1 \rightarrow R_A$ - $R_1$ ).

Układ jest dwuwymiarowy, zatem aby otrzymać strukturę należy obrać pewną ścieżkę w przestrzeni wektorów k. W przypadku grafenu I strefa Brillouina ma następująca postać:



Do obliczeń wybrać ścieżkę M-Γ-K-M.

Zadanie: Wyznaczyć strukturę pasmową grafenu dla nast. parametrów:  $\gamma_0$  = -2.78,  $s_0$  = 0.06,  $\epsilon_{2p}$  = 0.0.

## Pozostałe dane:

Wsp. punktów charakterystycznych strefy Brillouina: M(0, 1/2), K(1/3, 1/3),  $\Gamma(0, 0)$ 

Wsp. najbliższych sąsiadów i atomu A:

```
RA[0] = 0.666667000; RA[1] = 1.3333333000;
R1[0] = 0.333333000; R1[1] = 1.666667000;
R2[0] = 1.3333333000; R2[1] = 1.666667000;
R3[0] = 0.3333333000; R3[1] = 0.666667000;
```